		आचिख्यासुः,	[1]चाख्याः ;
ख्यातव्यम्,	ख्यापयितव्यम्,	चिख्यासितव्यम्,	चाख्यायितव्यम् ;
ख्यानीयम्,	ख्यापनीयम्,	चिख्यासनीयम्,	चाख्यायनीयम् ;
[2]ख्येयम्,	ख्याप्यम्,	चिख्यास्यम्,	चाख्याय्यम् ;
[3]ईषत्ख्यानः-दुष्ख्यानः-सुख्यानः ;		—	—
ख्यायमानः,	ख्याप्यमानः,	चिख्यास्यमानः,	चाख्याय्यमानः ;
ख्यायः,	ख्यापः,	चिख्यासः,	चाख्यायः ;
ख्यातुम्,	ख्यापयितुम्,	चिख्यासितुम्,	चाख्यायितुम् ;
ख्यातिः, [4]आख्या,	[5]प्रख्यातिः,	ख्यापना,	चिख्यासा, चाख्याया ;
[6]प्रख्यानम्,	ख्यापनम्,	चिख्यासनम्,	चाख्यायनम् ;
ख्यात्वा,	ख्यापयित्वा;	चिख्यासित्वा,	चाख्यायित्वा ;
आख्याय,	आख्याप्य,	प्रचिख्यास्य,	प्रचाख्याय्य ;
ख्यायम् २, ख्यात्वा २,	ख्यापम् २, ख्यापयित्वा २,	चिख्यासम् २, चिख्यासित्वा २,	चाख्यायम् २ ; चाख्यायित्वा २;

[7]सखा-सखायौ-सखायः.

(366) "गज शब्दार्थः" (I-भ्वादिः-246. अक. सेट्. पर.)

'गज मदने च' इति श्रीकृष्णलीलाशुकः ।

---

1. 'यञोऽचि च' (2-4-74) इति यञो लुकि, सवर्णदीर्घे रुत्वविसर्गौ भवतः ।
2. 'अचो यत्' (3-1-97) इति यति, 'ईद्यति' (6-4-65) इति ईकारादेशे, गुणे च रूपम् ।
3. 'आतो युच्' (3-3-128) इत्यनेन, ईषदाद्युपपदेषु खलपवादो युच् ।
4. 'आतश्चोपसर्गे' (3-3-106) इति स्त्रियामङ् ।
5. प्रकृष्टा च सा ख्यातिश्च=प्रख्यातिः । तेन, 'आतश्चोपसर्गे' (3-3-106) इत्यङ् न ।
6. 'लुब्योगाप्रख्यानात्' (1-2-54) इति निर्देशात्, 'कृत्यचः' (8-4-29) इति णत्वं न । 'रशाऽऽः शस्य यो वा' (वा. 8-4-40) इति वार्तिकादपि णत्वं नेति वक्तुं शक्यम् ।
7. 'समाने ख्यः स चोदात्तः' [द. उ. 1-65] इत्यनेन इण्प्रत्यये, द्विर्भावे यलोपे च रूपम् । समानशब्दस्य सभावश्च । समानं ख्यायते इति सखा=मित्रम् ।